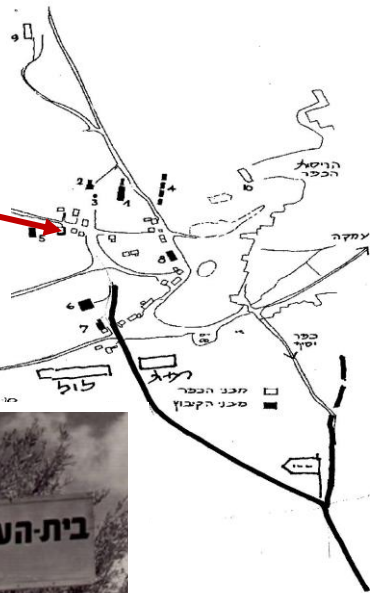

היו זמנים...

בלדה על מבוא ועל נס

ב 1949 הכניסה לקיבוץ החדש נסללה על ידי מוסדות ההתיישבות כדרך עפר מכיוון כפר יאסיף ולצידה נבנתה סככת הרפת ומולה הלול הראשון. משם הדרך עלתה בין מבני הכפר, בית הגנטור [7], המוסך והנגרייה [6].

הכניסה לקיבוץ והיציאה ממנו עברו דרך ביצה של בוץ וזבל פרות שבחורף חייבה נעילת מגפיים. בטו' בשבט הראשון ניטעה שורה של עצים לאורך 'הכניסה' אך אלה מתו במשך הזמן...אוטובוס כמובן לא נכנס ליישוב ועל היוצאים והנכנסים היה לעבור דרך די ארוכה עד התחנה ליד הגשרון של נחל זך.

רפת

לול

התכנון המקורי של בית העמק משנת 1950, מראה את הכניסה ממערב, כלומר מכיוון רגבה אך זה שונה יחד עם אישור סלילת ציר כביש 70. בתחילת שנות ה 60 המועצה יזמה סלילת כבישי גישה לכמה יישובים וגם לבית העמק. על פי תכניות המתאר המוסדיות, אושר תוואי אחד בלבד, הוראה שגרמה לכך שכביש הכניסה עבר דרך האזור המשקי. לבית העמק הוכנה ואושרה עוד קודם תכנית מתאר שקבעה את הפרדת הכניסה בין האזור המשקי ואזור הציבורי ובכך נסללה דרך חדשה מכביש 70 החדש ליד מכון המים שהתפצלה בקרבת קבר השייח.

כאן נולד 'הנס' שעליו מסופר עד היום ושגם הילתו היגיעה עד לבנון:

כשהדחפור התקרב להרוס את קבר השייח, המנוע כבה וכל מאמץ לחדש את ההריסה לא הצליח ובכך הקבר ניצל...

מה באמת קרה?

לאור חשיפת הקבר, פרדי פנה למפקח ויחד הגישו בקשה לשינוי התוואי על מנת למנוע את הריסתו, התוואי אכן שונה והקבר אכן ניצל...

במשך השנים כביש הכניסה הורחב ושופר, התוואי שוב שונה, קבר השייח שופץ בתיאום עם העדה הדרוזית, נבנה כיכר, השילוט והשער הוחלפו ובקרב גם הצומת עם כביש 70 תשתנה.

**ברוכים הבאים לבית העמק
וצאתכם לשלום**

ארכיון בית העמק ליקט וערך – פרדי כהנא
ערב ראש השנה תשפ"ב

